

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla transakcji związanej z obniżeniem kapitału zakładowego spółki zależnej poprzez obniżenie wartości nominalnej wszystkich udziałów bez wyznaczenia wynagrodzenia dla wspólnika, wyrok NSA z 19 listopada 2024 r., sygn. II FSK 214/22	3
Kwestia oceny, czy koszty transportu przesyłek stanowią element podstawy opodatkowania z tytułu dostawy towaru (nawet jeśli są częściowo ponoszone przez podmiot trzeci) oraz czy mogą być dokumentowane w odrębnej pozycji na fakturze, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.560.2024.2.KK	4

Obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla transakcji związanej z obniżeniem kapitału zakładowego spółki zależnej poprzez obniżenie wartości nominalnej wszystkich udziałów bez wyznaczenia wynagrodzenia dla wspólnika, wyrok NSA z 19 listopada 2024 r., sygn. II FSK 214/22

Wnioskodawca [Spółka] wystąpił o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie dotyczącej obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych w związku z planowanym obniżeniem kapitału zakładowego poprzez obniżenie wartości nominalnej wszystkich udziałów w spółce (mającej siedzibę na terytorium Polski), w której Wnioskodawca posiada 100% udziałów [Spółka zależna].

Spółka zależna, w toku swojej działalności wygenerowała ujemny kapitał rezerwowy. W związku z powyższym rozważa dostosowanie wielkości kapitału zakładowego do wartości swojego majątku i pokrycie ujemnego kapitału rezerwowego powstałego w latach poprzednich.

Planowane obniżenie kapitału zakładowego nastąpi bez wynagrodzenia, tzn. wspólnikowi (tj. Spółce) nie zostanie przyznane żadne wynagrodzenie w związku z obniżeniem wartości nominalnej posiadanych udziałów. Wartość obniżenia kapitału zakładowego przekroczy próg 2 000 000 PLN. Kwota wynikająca z obniżenia kapitału zakładowego zostanie przekazana na kapitał rezerwowy Spółki zależnej. Po dokonaniu obniżenia kapitału zakładowego liczba udziałów nie ulegnie zmianie, obniży się jednak ich wartość nominalna, a w konsekwencji - zmniejszeniu ulegnie wartość kapitału zakładowego Spółki zależnej.

Zdaniem Spółki obniżenie kapitału zakładowego Spółki zależnej poprzez obniżenie wartości nominalnej wszystkich udziałów nie stanowi transakcji kontrolowanej w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy CIT, w związku z czym Spółka oraz Spółka zależna nie będą zobowiązane do sporządzenia dokumentacji cen transferowych.

Dyrektor KIS w interpretacji z 14 czerwca 2021 r. (sygn. 0111-KDIB2-1.4010.109.2021.1.MK) uznał stanowisko Spółki w zakresie tego pytania za nieprawidłowe. Zdaniem organu, obniżenie kapitału zakładowego Spółki za-

leżnej poprzez obniżenie wartości nominalnej wszystkich udziałów będzie mieściło się w pojęciu „transakcji” i powinno być przedmiotem dokumentacji podatkowej.

Następnie sprawa trafiła do WSA w Gliwicach, który w wyroku z 12 października 2021 r. (sygn. I SA/GI 1160/21) również nie zgodził się z argumentacją Spółki i oddalił skargę. W uzasadnieniu wskazał, że wprowadzone w 2019 r. zmiany w ustawie CIT, które dotyczyły cen transferowych miały na celu m.in. wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych odnoszących się do pojęcia „transakcja”. WSA wskazał, że pojęcie to odnosi się m.in. do wszelkich zabiegów na majątku podmiotów powiązanych, np. polegających na jego zwiększeniu, zmniejszeniu itp. Zatem, obniżenie wartości udziałów za wynagrodzeniem, czy też bez niego, w spółce z o.o. zakwalifikować należy do działań gospodarczych o charakterze kapitałowym w rozumieniu przepisów o cenach transferowych.

Na powyższy wyrok WSA w Gliwicach Spółka wniosła skargę kasacyjną do NSA, która również została oddalona. W uzasadnieniu NSA wskazał, że zgodnie z definicją transakcja kontrolowana to identyfikowane na podstawie rzeczywistych zachowań stron działania o charakterze gospodarczym, w których warunki zostały ustalone lub narzucone w wyniku powiązań. NSA nadmienił, że nie ma wątpliwości, i to jest poza sporem, że w tej sprawie zależność między obiema spółkami istniała. Były to zależności kapitałowe, które mogły wpłynąć w taki sposób, że jedna spółka zadecydowała o obniżeniu wysokości kapitału zakładowego drugiej spółki z powodów, jakie Spółka wskazała we wniosku interpretacyjnym. W związku z czym stan faktyczny opisany we wniosku mieści się w definicji transakcji.

Przytoczone powyżej rozstrzygnięcia wyraźnie wskazują, że definicja „transakcji kontrolowanej” w przepisach o cenach transferowych obejmuje szeroki zakres działań gospodarczych, w tym także obniżenie kapitału zakładowego bez wynagrodzenia dla wspólnika. Zarówno organ podatkowy jak i sądy zgodnie uznały, że działania podmiotów powiązanych, które wpływają na sytuację majątkową stron transakcji, powinny być analizowane

w kontekście istniejących powiązań oraz potencjalnych skutków podatkowych. Takie podejście wpisuje się w nadrzędny cel regulacji dotyczących cen transferowych – zapewnienie przejrzystości relacji między podmiotami powiązаныmi, a także zapobieganie transferowi dochodów w sposób naruszający zasadę ceny rynkowej.

W przypadku transakcji obniżenia kapitału zakładowego poprzez obniżenie wartości nominalnej udziałów bez wynagrodzenia dla wspólnika, wyzwaniem zarówno dla podatników jak i dla organów podatkowych nadal pozostaje rzetelna ocena rynkowości takiej transakcji. Istotnym ograniczeniem jest w takich przypadkach uzyskanie wiarygodnych informacji na temat analogicznych działań podejmowanych na rynku, które mogłyby dowodzić, że na podobne kroki (tj. umorzenie udziałów bez wynagrodzenia) zdecydować mogłyby się także podmioty niepowiązane (np. mniejszościowy udziałowiec spółki nieposiadający więcej niż 25% udziałów <akcji> takiego podmiotu). Nie jest dostępna żadna baza danych o tego rodzaju transakcjach, która dodatkowo zawierałaby dokładny opis przyczyn jakie mogą uzasadniać umorzenie udziałów (akcji) bez wynagrodzenia dla wspólników. Pozostaje zatem sporządzenie analizy zgodności, wskazującej na te przesłanki, które w danych okolicznościach przesądziły o braku wypłaty wynagrodzenia. W stanie faktycznym będącym przedmiotem interpretacji podatkowej i rozstrzygnięć sądowych, wydaje się to być przede wszystkim sytuacja majątkowa Spółki powiązanej, która jak należałoby zakładać nie umożliwia wypłaty wynagrodzenia za umorzenie udziałów.

Końcowo warto zaznaczyć, iż zaskarżona interpretacja indywidualna i orzeczenia sądowe wydane w przytoczonej sprawie potwierdzają dotychczasową linię interpretacyjną i orzeczniczą, w podobnych stanach faktycznych. Tym niemniej, biorąc pod uwagę fakt, iż z perspektywy ekonomicznej umorzenie udziałów w takim układzie (tj. gdy spółka jest 100% własnością jednego podmiotu) nie zmienia faktycznego stanu posiadania udziałowca – zarówno przed, jak i po umo-

rzeniu nadal posiada on 100% udziału w kapitale, a więc zarówno prawo do dywidendy, jak i pożytków wynikających ze zbycia udziałów (akcji) w przyszłości przysługiwać będzie nadal tylko temu podmiotowi – warto byłoby przewidzieć dodatkowe wyłączenie obowiązków dokumentacyjnych i informacyjnych dla tego rodzaju transakcji, które w praktyce nie kreują ryzyka zaniżenia lub niewykazania dochodów.

KATARZYNA CHACHIEL
STARSZY KONSULTANT

NATALIA BRELIUS
KONSULTANT

Kwestia oceny, czy koszty transportu przesyłek stanowią element podstawy opodatkowania z tytułu dostawy towaru (nawet jeśli są częściowo ponoszone przez podmiot trzeci) oraz czy mogą być dokumentowane w odrębnej pozycji na fakturze, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.560.2024.2.KK

Spółka sprzedaje towary za pośrednictwem platformy internetowej „B”. Towary są sprzedawane wraz z doliczonym kosztem transportu, realizowanym przez firmy kurierskie. Klienci platformy mogą korzystać ze specjalnej usługi oferowanej przez platformę „B”, która obejmuje bezpłatną dostawę towarów po spełnieniu określonych warunków. W takim przypadku koszty transportu są pokrywane częściowo przez platformę „B” w formie ryczałtu za transport towarów, jednakże Spółka nie wystawia faktur na rzecz platformy z tego tytułu. Zdaniem Dyrektora KIS koszty te stanowią element podstawy opodatkowania z tytułu dostawy towarów i nie powinny być traktowane jako odrębna usługa na gruncie VAT. Są one integralną częścią transakcji dostawy towarów i nie stanowią celu samoistnego dla nabywcy. W konsekwencji koszty transportu podlegają opodatkowa-

niu według stawki VAT właściwej dla sprzedawanych towarów – również w przypadku ryczału za transport wypłacanego Spółce przez platformę „B”.

Ryczałt za transport należy traktować jako kwotę brutto, a podatek VAT obliczać metodą „w stu”, stosując stawkę właściwą dla dostawy towarów. Ma bezpośredni wpływ na cenę towarów i umożliwia obniżenie ostatecznego kosztu ponoszonego przez klienta, stąd stanowi element podstawy opodatkowania dostawy towarów – bez względu na fakt, że jest pokrywany przez podmiot trzeci (platformę „B”), a nie bezpośredniego nabywcę.

Jednocześnie, Dyrektor KIS nie zgodził się z tezą, że kwoty należne od platformy „B” z tytułu transportu powinny być wykazywane jako odrębna pozycja na fakturach wystawianych przez Spółkę na rzecz jej klientów. W ocenie organu podatkowego w zasadniczej części faktury przeznaczonej na wskazanie nazwy towaru lub usługi powinna znaleźć się jedna pozycja zawierająca wyłącznie nazwę towaru oraz suma jego wartości oraz kosztów transportu. Nieprawidłowe jest więc wyodrębnianie kwot ryczału za transport otrzymanego od podmiotu trzeciego.

Interpretacja indywidualna stanowi potwierdzenie utrwalonej w praktyce i słusznej wykładni, zgodnie z którą koszty transportu organizowanego przez sprzedawcę w związku z dokonywaną przez niego dostawą towarów zasadniczo korzystają ze stawki VAT właściwej tych towarów, stanowiąc element świadczenia kompleksowego (złożonego). Stanowisko to znajduje oparcie w treści art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT, który jednoznacznie wskazuje, że tego typu koszty dodatkowe powinny być uwzględniane w podstawie opodatkowania dostawy towarów. Takie podejście uwzględnia również ekonomiczny charakter transakcji.

Jednocześnie warto zauważyć, że potencjalne uznanie transportu za odrębną od dostawy towarów usługę mogłoby być uzasadnione jedynie w sytuacjach, w których transport nie jest bezpośrednio związany z realizacją konkretnej dostawy towarów. Takie przypadki mogły-

by wystąpić, gdyby transport stanowił niezależny przedmiot świadczenia sprzedawcy na rzecz nabywcy lub gdyby istniała odrębna umowa regulująca świadczenie usług transportowych (niezależnie od umowy sprzedaży towarów). W praktyce jednak, w przypadku transportu realizowanego przez sprzedawcę w ramach dostawy konkretnych towarów, spełnienie tych przesłanek jest rzadko spotykane.

W kontekście dokumentacyjnym stanowisko Dyrektora KIS budzi jednak poważne wątpliwości. Konsekwentnie uznaje on – nie tylko w omawianej, ale również w innych znanych mi interpretacjach - za niezgodne z przepisami VAT wyodrębnianie kosztów transportu jako oddzielnej pozycji na fakturze. Argumentuje, że takie wyodrębnienie może prowadzić do błędnej kwalifikacji świadczenia i skutkować opodatkowaniem różnych elementów transakcji złożonej odmiennymi stawkami VAT, co – w jego ocenie – narusza zasady wynikające z jednolitości świadczenia złożonego (kompleksowego), jakim jest dostawa towarów wraz z transportem.

Takie podejście wydaje się nieuzasadnione w świetle brzmienia ustawy o VAT i orzecznictwa sądowego. Zarówno NSA, jak i wojewódzkie sądy administracyjne potwierdziły, że dopuszczalne jest wyodrębnienie kosztów transportu - jako jednego z elementów świadczenia złożonego – w osobnej pozycji faktury. W zasadzie jednolicie wskazują one, że z przepisów ustawy o VAT nie wynika zakaz takiego dokumentowania transakcji, a jednocześnie nie zmienia on charakteru ekonomicznego lub sposobu opodatkowania VAT całej dostawy.

Wydaje się zatem, że biorąc pod uwagę praktykę obrotu gospodarczego oraz potrzeby podatników, zasadne jest zrewidowanie przez organ podatkowy podejścia w powyższym zakresie.

EWELINA CHYLIŃSKA
STARSZY KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia interpretacji art. 173 ust. 3 i art. 120 ust. 1 UKC – pytanie prejudycjalne do TSUE , postanowienie NSA z 30 grudnia 2024 r., sygn. I GSK 786/21	7
Kwestia zastosowania zasady look through approach w stosunku do należności odsetkowych wypłacanych pośrednikowi , wyrok WSA w Warszawie z 3 stycznia 2025 r., sygn. III SA/Wa 2385/24	7
Kwestia kwalifikacji umowy leasingu przedsiębiorstwa (ZCP) jako umowy leasingu w rozumieniu art. 17a pkt 1 ustawy CIT , wyrok WSA w Warszawie z 23 grudnia 2024 r., sygn. III SA/Wa 1955/24	7

Kwestia interpretacji art. 173 ust. 3 i art. 120 ust. 1 UKC – pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 30 grudnia 2024 r., sygn. I GSK 786/21

Czy art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U.UE.C.2016.202.01) należy interpretować w ten sposób, że przyznanie pierwszeństwa w skorzystaniu z kontyngentu podmiotom dokonującym zgłoszenia celnego z zamiarem późniejszego jego sprostowania w trybie art. 173 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U.UE.L.2013.269.1) w stosunku do podmiotów dokonujących prawidłowego zgłoszenia celnego w najwcześniejszym terminie, w którym było to możliwe narusza zasady: równości, sprawiedliwości i solidarności?

Czy art. 173 ust. 3 UKC należy interpretować w ten sposób, że umożliwia sprostowanie zgłoszenia celnego w celu „spełnienia obowiązków wynikających z objęcia towarów daną procedurą celną” poprzez jego uzupełnienie (np. o numer kontyngentu) oraz poprzez zastąpienie w zgłoszeniu celnym stawki erga omnes stawką preferencyjną?

Czy art. 22 ust. 3 w związku z art. 173 ust. 3 UKC należy interpretować w ten sposób, że dniem złożenia wniosku o zastosowanie kontyngentu dla podmiotu składającego niekompletne zgłoszenie celne - jest dzień jego pierwotnego złożenia czy dzień, w którym ostateczną stała się decyzja administracyjna o wyrażeniu przez organ celny zgody na jego sprostowanie, przy założeniu, że maksymalny termin na wydanie decyzji wynosi 120 dni?

Czy art. 120 ust. 1 UKC należy interpretować w ten sposób, że przesłanka szczególnych okoliczności powstania długu celnego, „w których nie można przypisać dłużnikowi oszustwa ani oczywistego zaniedbania” zachodzi także wówczas, gdy dług ten powstał pomimo dokonania prawidłowego zgłoszenia celnego z wynikającą z kontyngentu preferencyjną stawką celną w najwcześniejszym możliwym terminie?

Kwestia zastosowania zasady look through approach w stosunku do należności odsetkowych wypłacanych pośrednikowi, wyrok WSA w Warszawie z 3 stycznia 2025 r., sygn. III SA/Wa 2385/24

Konsekwencje podatkowe wypłaty odsetek przez polski oddział pożyczkobiorcy (spółki luksemburskiej), w tym z perspektywy spoczywających na nim obowiązków płatnika podatku u źródła, należy ocenić w odniesieniu do podmiotów mających status rzeczywistego właściciela odsetek, ponieważ to one są podatnikami w stosunku do płatności tych odsetek, a nie podmiot pośredniczący. Koncepcja look through approach w istocie sprowadza się do tego, że konsekwencje podatkowe wypłaty odsetek powinny zostać określone w odniesieniu do ich rzeczywistego właściciela. Nie należy skupiać się na tym, że odsetki są przekazywane rzeczywistemu beneficjentowi za pośrednictwem innego podmiotu.

Kwestia kwalifikacji umowy leasingu przedsiębiorstwa (ZCP) jako umowy leasingu w rozumieniu art. 17a pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 23 grudnia 2024 r., sygn. III SA/Wa 1955/24

Dokonując wykładni art. 17a pkt 1 ustawy CIT nie można pominąć treści art. 16b ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy CIT, w którym to ustawodawca w sposób jednoznaczny wskazuje, że dodatnia wartość firmy może być amortyzowana, jeśli powstała w wyniku nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze przyjęcia do odpłatnego korzystania, a odpisów amortyzacyjnych zgodnie z przepisami rozdz. 4a ustawy CIT dokonuje korzystający. Nie można racjonalnie twierdzić, że wykluczone jest objęcie leasingiem podatkowym przedsiębiorstwa bądź jego zorganizowanej części, skoro ustawodawca uważa, że dodatnia wartość firmy może powstać w wyniku nabycia przedsiębiorstwa (ZCP) w drodze przyjęcia do odpłatnego korzystania i jednoznacznie wiąże tę sytuację z umową leasingu poprzez odesłanie do rozdz. 4a ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia kwalifikacji umowy leasingu operacyjnego na gruncie przepisów o schematach podatkowych , interpretacja ogólna Ministra Finansów z 24 grudnia 2024 r., sygn. DTS5.8092.4.2024	10
Kwestia warunków rozliczenia transakcji łańcuchowej z zastosowaniem procedury uproszczonej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.840.2024.2.JSZ	10
Uiszczanie na rzecz zagranicznego stowarzyszenia składek członkowskich nie stanowi wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług, które podlegają opodatkowaniu VAT w Polsce na zasadach importu usług , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.867.2024.2.JSZ	11
Kwestia opodatkowania VAT użyczenia nieruchomości przez fundatora na rzecz fundacji rodzinnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.742.2024.4.ALN	12
Kwestia prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu importu w trzech różnych procedurach celnych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.591.2024.2.KK	12
Kwestia momentu powstania obowiązku podatkowego w związku z zasileniem wirtualnej portmonetki w ramach Systemu Karty Miejskiej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.651.2024.1.HW	13

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak wpływu dokonywanych płatności wyrównawczych w modelu dystrybucyjnym na rozliczenie VAT. Sposób dokumentowania dokonywanych płatności wyrównawczych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.624.2024.2.KK	14
Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT odnośnie do usług pośrednictwa przy zawieraniu umów w zakresie realizacji PPK , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.200.2019.11.KT	14
Kwestia braku uprawnienia spółki do zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków w postaci zapłaty należności na rzecz dalszego podwykonawcy poniesionych z tytułu odpowiedzialności solidarnej spółki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 grudnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.620.2024.1.SG	15
Kwestia kary umownej oraz rekompensaty jako wydatku niezwiązanego z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 grudnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.630.2024.1.PC	16
Wynagrodzenie wypłacone pełnomocnikowi na podstawie samego pełnomocnictwa nie będzie podlegało obowiązkowi opłacania składek na ubezpieczenia społeczne , decyzja oddziału ZUS w Gdańsku z 29 listopada 2024 r., sygn. DI/100000/43/958/2024	16

Kwestia kwalifikacji umowy leasingu operacyjnego na gruncie przepisów o schematach podatkowych, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 24 grudnia 2024 r., sygn. DTS5.8092.4.2024

Nieuzasadnione jest raportowanie schematów podatkowych przez leasingodawców w przypadku, gdy:

- kryterium głównej korzyści nie jest spełnione (nie wystąpi tu w ogóle schemat podatkowy z uwagi na niespełnienie definicji z art. 86a § 1 pkt 10 Ordynacji podatkowej);
- leasingodawca, co do zasady, nie ma wiedzy czy kryterium głównej korzyści jest spełnione, ale zawarcie takiej umowy może potencjalnie oddziaływać na obowiązki podatkowe leasingobiorcy.

Objaśnienia podatkowe wprost wskazują, że obowiązek informowania o schematach podatkowych będzie dotyczył tylko informacji znanych przekazującemu i będących w jego posiadaniu. Przekazując informacje o schematach podatkowych nie ma obowiązku poszukiwania informacji nie przekazanych mu przez korzystającego i niemieszczących się w informacjach uzyskanych w granicach staranności generalnie przyjmowanej w stosunkach biznesowych. Natomiast jeśli leasingodawca przykładowo:

- nie zna motywacji zawarcia tego typu umowy przez klienta (korzystającego);
- umowa jest umową o standardowym kształcie (np. typowa wysokość opłaty, standardowy okres na jaki została zawarta itp.).

To nie ma przesłanek do uznania, że przy zawarciu umowy leasingu operacyjnego zostało spełnione kryterium głównej korzyści – w konsekwencji nie będą spełnione warunki do uznania takiego uzgodnienia za schemat podatkowy (niespełnienie przesłanek z art. 86a § 1 pkt 10 Ordynacji podatkowej).

Jeśli leasingodawca:

- zaoferował klientowi ten model finansowania (mimo, że klient początkowo pla-

nował zawrzeć innego rodzaju umowę), ale z uwagi na przedstawienie klientowi korzyści podatkowych, klient zdecydował się jednak na leasing operacyjny;

- posiada informację o zawarciu umowy głównie z uwagi na korzyści podatkowe (np. klient sam złożył takie oświadczenie lub leasingodawca jest podmiotem powiązany z korzystającym);
- zdaje sobie sprawę (lub powinien zdawać sobie sprawę), że klient żąda ustalenia takich postanowień umownych, które jednoznacznie na taki cel wskazują (np. poprzez ustalenie niespotykanych postanowień umownych przez ustalenie szczególnie wysokiej opłaty wstępnej, której nie oczekiwałby działający racjonalnie przedsiębiorca);

to należy uznać, że mogło zostać spełnione kryterium głównej korzyści – tym samym będą spełnione warunki do uznania takiego uzgodnienia za schemat podatkowy podlegający raportowaniu do Szefa KAS.

Kwestia warunków rozliczenia transakcji łańcuchowej z zastosowaniem procedury uproszczonej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.840.2024.2.JSZ

W analizowanej sprawie nie zostaną spełnione warunki wynikające z art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT pozwalające zakwalifikować dostawę towarów, realizowane w oparciu o schemat opisany we wniosku, jako wewnętrzzwspólnotowe transakcje trójstronne. Zakres postawionego we wniosku pytania dotyczy transakcji pomiędzy podmiotem 1, wnioskodawcą a podmiotem 3. Pierwszym podmiotem w transakcji byłby kontrahent niemiecki (podmiot 1). Podmiot ten zarejestrowany na potrzeby VAT w Niemczech dokona dostawy towarów do wnioskodawcy. Podmiot 1 wystawi fakturę, która będzie dokumentować WDT na rzecz wnioskodawcy.

Wnioskodawca będzie pełnić rolę drugiego podmiotu w transakcji i będzie odpowiedzialny za wystawienie faktury dotyczącej dostawy towarów na rzecz podmiotu z Malt (podmiot 3). Podmiot 3 zarejestrowany na potrzeby VAT na Malcie dokona sprzedaży towarów na rzecz podmiotu hiszpańskiego (klient końcowy). W planowanym zda-

rzeniu przyszłym, dostawa towarów będzie odbywała się bezpośrednio z terytorium Niemiec na terytorium Hiszpanii. Towar zostanie przewieziony do klienta końcowego przez podmiot 1. Podmiot 1 będzie odpowiedzialny za organizację transportu do miejsca przeznaczenia.

Z przepisów wynika również, że jeżeli spełnione są łącznie wszystkie przesłanki zawarte w art. 135 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, podatnik ma prawo rozliczenia wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej zgodnie z procedurą uproszczoną. Jednym z warunków – objęcia transakcji procedurą uproszczoną – wymienionym w ww. przepisie jest konieczność zastosowania przez ostatniego w kolejności podatnika VAT, numeru identyfikacyjnego na potrzeby VAT państwa członkowskiego, w którym kończy się transport lub wysyłka (art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy VAT). W przedstawionych okolicznościach sprawy, podmiot 3 wystawiając fakturę dokumentującą WDT posłuży się numerem VAT UE wydanym na Malcie - podmiot 3 nie będzie zarejestrowany na potrzeby VAT UE w Hiszpanii. Z kolei w opisanym schemacie transakcji transport towarów odbywał się będzie z terytorium Niemiec na terytorium Hiszpanii, czyli transport towarów będzie miał swoje zakończenie na terytorium Hiszpanii.

Zatem zastosowanie przez podmiot 3 numeru VAT-UE wydanego na Malcie uniemożliwia rozliczenie transakcji pomiędzy podmiotem 1, wnioskodawcą a podmiotem 3 w ramach ww. procedury uproszczonej, z uwagi na brak spełnienia przesłanki wynikającej z art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy VAT. Zatem wnioskodawca nie będzie miał możliwości zastosowania do opisanych transakcji procedury uproszczonej odnoszącej się do rozliczania transakcji trójstronnych, o której mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, a w konsekwencji transakcja pomiędzy wnioskodawcą a podmiotem 3 nie powinna zostać udokumentowana fakturą z adnotacją „Faktura WE uproszczona na mocy art. 135-138 ustawy VAT”.

Uiszczanie na rzecz zagranicznego stowarzyszenia składek członkowskich nie stanowi wynagrodzenia z tytułu świad-

czenia usług, które podlegają opodatkowaniu VAT w Polsce na zasadach importu usług, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.867.2024.2JSZ

Ze stanu faktycznego wynika, że wnioskodawca jest stowarzyszeniem o charakterze naukowo-technicznym i menedżerskim, zrzeszającym członków indywidualnych oraz podmioty gospodarcze, których działalność jest związana z papiernictwem i dziedzinami pokrewnymi. Zgodnie ze statutem wnioskodawca współpracuje z zagranicznymi stowarzyszeniami, m.in. jest aktywnym członkiem zagranicznego stowarzyszenia non-profit. W przedmiotowej sprawie nie występuje wzajemność świadczeń, tj. poprzez wniesienie składki członkowskiej na podstawie wystawionej faktury nie powstaje między stowarzyszeniem (wnioskodawcą) a stowarzyszeniem zagranicznym stosunek prawny, przedmiotem którego jest żądanie ze strony wnioskodawcy wyświadczenia skonkretyzowanej usługi przez zagraniczne stowarzyszenie.

Składka członkowska zapłacona przez wnioskodawcę jako członka ww. zagranicznego stowarzyszenia nie ma charakteru zapłaty za usługę, ponieważ brak jest bezpośredniego związku pomiędzy uiszczoną składką członkowską a otrzymanym świadczeniem, które przynosi wnioskodawcy bezpośrednio i skonkretyzowane korzyści. W konsekwencji składka członkowska uiszczana przez wnioskodawcę na rzecz zagranicznego stowarzyszenia nie stanowi/nie będzie stanowić wynagrodzenia za usługę, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Skoro w okolicznościach niniejszej sprawy nie dochodzi do świadczenia usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, podlegających opodatkowaniu VAT, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, to tym samym uiszczając składkę członkowską z uwagi na przynależność do zagranicznego stowarzyszenia wnioskodawca nie jest/nie będzie zobowiązany do rozliczenia podatku poprzez rozpoznanie importu usług, o którym mowa w art. 2 pkt 9 w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT.

Kwestia opodatkowania VAT użyczenia nieruchomości przez fundatora na rzecz fundacji rodzinnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.742.2024.4.ALN

Z okoliczności sprawy wynika, że nieruchomości będące przedmiotem wniosku są przez wnioskodawcę odpłatnie wynajmowane osobom trzecim. Tym samym, uznać należy, że nieruchomości mieszkalne, garaże i miejsca postojowe są przez wnioskodawcę wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem nigdy nie nabrały one charakteru majątku prywatnego.

Tym samym, w odniesieniu do planowanego nieodpłatnego użyczenia nieruchomości mieszkalnych, garaży i miejsc postojowych wnioskodawca będzie działał w charakterze podatnika, w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT, a nieodpłatne użyczenie będzie dokonywane w ramach działalności gospodarczej zdefiniowanej w art. 15 ust. 2 ustawy VAT. Wnioskodawca zamierza nieruchomości (tj. wszystkie lokale mieszkalne nabyte na rynku pierwotnym i wtórnym), garaże i miejsca postojowe użyczyć fundacji rodzinnej, której będzie fundatorem, a zarazem beneficjentem, na potrzeby prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Fundacja rodzinna użyczone nieruchomości będzie wynajmować zatrzymując z tego tytułu zyski z najmu. Zatem przedstawiona sytuacja będzie mieściła się w założeniach przepisu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT, z uwagi na użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa wnioskodawcy.

W stosunku do wszystkich lokali mieszkalnych nabytych na rynku pierwotnym i wtórnym będziemy mieli do czynienia z nieodpłatnym użyczeniem nieruchomości do celów innych niż prowadzona przez wnioskodawcę działalność gospodarcza, tj.: do celów działalności odrębnego podmiotu – fundacji rodzinnej, jednakże nie przysługiwało wnioskodawcy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych lokali lub ich części składowych. Zatem nie zostaną wypełnione przesłanki określone w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT i opisana czynność nieodpłatnego użyczenia nieruchomości (tj. wszystkich lokali mieszkalnych nabytych na rynku pierwotnym i wtórnym)

będzie stanowić czynność niepodlegającą opodatkowaniu VAT.

W stosunku do garaży i miejsc postojowych nabytych na rynku pierwotnym będziemy mieli również do czynienia z nieodpłatnym użyczeniem nieruchomości do celów innych niż prowadzona przez wnioskodawcę działalność gospodarcza, tj. do celów działalności odrębnego podmiotu – fundacji rodzinnej. Jednakże w stosunku do garaży i miejsc postojowych nabytych na rynku pierwotnym przysługiwało wnioskodawcy prawo do obniżenia w części podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu ich nabycia na zasadzie korekty z tytułu zmiany przeznaczenia. Bez znaczenia jest fakt, że wnioskodawca nie skorzystał z prawa do odliczenia podatku naliczonego na zasadzie korekty podatku naliczonego.

W stosunku do garaży i miejsc postojowych nabytych na rynku pierwotnym w stosunku do których przysługiwało wnioskodawcy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego będziemy mieli do czynienia z nieodpłatnym użyczeniem nieruchomości do celów innych niż prowadzona przez wnioskodawcę działalność gospodarcza, tj.: do celów działalności odrębnego podmiotu – fundacji rodzinnej. Zatem zostaną wypełnione przesłanki określone w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT i opisana czynność nieodpłatnego użyczenia garaży i miejsc postojowych nabytych na rynku pierwotnym będzie stanowić czynność opodatkowaną VAT.

Kwestia prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu importu w trzech różnych procedurach celnych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL-1-3.4012.591.2024.2.KK

Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT spółka:

- będzie podatnikiem z tytułu importu towarów realizowanego: i) we wspólnej procedurze tranzytowej – w przypadku nieprawidłowości powstałych w trakcie wspólnej procedury tranzytowej, ii) w procedurze dopuszczenia towarów do obrotu (tzw. import w procedurze 4000) z zastosowaniem rozliczania podatku VAT na podstawie art. 33a ustawy VAT, w przypadku przedstawi-

cielstwa pośredniego - gdyż będzie na niej ciążył obowiązek uiszczenia cła z tytułu importu tych towarów;

- nie będzie podatnikiem z tytułu importu towarów realizowanego: i) w procedurze dopuszczenia towarów do obrotu (tzw. import w procedurze 4000) z zastosowaniem rozliczania podatku VAT na podstawie art. 33a ustawy, w przypadku przedstawicielstwa bezpośredniego, ii) w procedurze dopuszczenia towarów do obrotu, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju oraz wywozu towarów z terytorium kraju dokonywanego przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy (tzw. import w procedurze 4200 - gdyż nie będzie na niej ciążył obowiązek uiszczenia cła z tytułu importu tych towarów.

Spółce nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego, wynikającego z decyzji Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego, w sytuacji, gdy – w sytuacji opisanej w opisie sprawy złożonego wniosku – towary zostały usunięte spod dozoru celnego w ramach procedury celnej tranzytu.

Spółce nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego, w sytuacji, gdy działając w charakterze przedstawiciela celnego, spółka została zobowiązana do zapłaty podatku należnego z tytułu importu towarów, w związku z nierozliczeniem tego podatku przez importera zgodnie z art. 33a ustawy VAT.

Spółce nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego, w sytuacji, gdy działając w charakterze przedstawiciela podatkowego, spółka została zobowiązana do zapłaty podatku należnego z tytułu importu towarów, bezpośrednio po którym następuje wywóz towarów do innego państwa członkowskiego UE, w związku z naruszeniem przez importera warunków do zastosowania zwolnienia z VAT.

Kwestia momentu powstania obowiązku podatkowego w związku z zasileniem wirtualnej portmonetki w ramach Systemu Karty Miejskiej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.651.2024.1.HW

Samo zasilenie wirtualnej portmonetki w ramach Systemu Karty Miejskiej nie uprawnia jeszcze do skorzystania z publicznego transportu zbiorowego, lecz jest to możliwe dopiero po wykorzystaniu zgromadzonych środków na zakup biletów elektronicznych komunikacji miejskiej. Zatem należy uznać, że samo zasilenie wirtualnej portmonetki nie stanowi dla gminy sprzedaży biletu na usługę transportu zbiorowego.

Wprowadzie w momencie zasilenia wirtualnej portmonetki będzie już wiadomo, że środki te zostaną wydatkowane tylko i wyłącznie na zakup biletów elektronicznych, ale nie wiadomo jakiego rodzaju bilety zostaną zakupione (np. bilety jednorazowe i czasowe; bilety krótkookresowe). Środki zgromadzone w wyniku zasilenia wirtualnej portmonetki mogą być wykorzystane w okresie ważności karty miejskiej na zakup dowolnego biletu spośród ww., tym samym jej użytkownik jest uprawniony do skorzystania z szerszej oferty niż w przypadku nabycia konkretnego biletu.

Te okoliczności wskazują, że wirtualna portmonetka w ramach Systemu Karty Miejskiej nosi cechy bonu wskazane w art. 2 pkt 41 ustawy VAT. Jednocześnie niezależnie jakiego rodzaju bilet przy pomocy wpłaconych środków zostanie zakupiony, to podatek VAT od tej usługi wynosi 8%. W momencie zasilenia elektronicznej portmonetki można zatem określić miejsce opodatkowania usług oraz wysokość podatku należnego, co wskazuje, że mamy do czynienia z bonem jednego przeznaczenia, o którym mowa w art. 2 pkt 43 ustawy VAT. W rozpatrywanej sprawie zasilenie wirtualnej portmonetki w ramach Systemu Karty Miejskiej stanowi świadczenie usług, których ten bon dotyczy, stosownie do art. 8a ust. 1 ustawy VAT. Obowiązek podatkowy z tytułu dostawy towarów/świadczenia usług, do których dochodzi na skutek transferu bonu jednego przeznaczenia, powstaje z chwilą dokonania transferu bonu jednego przeznaczenia.

Momentem, w którym ww. dostawę towarów/świadczenie usług należy uznać dla celów VAT za dokonane jest w każdym przypadku moment dokonania transferu bonu jednego przeznaczenia. Tym samym, obowiązek podatkowy powstaje już w momencie transferu (tj. emisji oraz każdego kolejnego przekazania bonu) bonu jednego przeznaczenia.

Brak wpływu dokonywanych płatności wyrównawczych w modelu dystrybucyjnym na rozliczenie VAT. Sposób dokumentowania dokonywanych płatności wyrównawczych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.624.2024.2.KK

Skoro jak wskazała spółka:

- mechanizm wyrównania rentowności dystrybutora nie będzie się wiązał ze zmianą transakcji ani zmianą cen w poszczególnych zrealizowanych poprzednio transakcjach, ani też z korektą wystawionych w tym zakresie faktur;
- wyrównanie rentowności nie będzie stanowiło wynagrodzenia za żadne dodatkowe usługi świadczone przez którąkolwiek ze stron (model dystrybucyjny nie przewiduje przepływów/usług innych niż opisane powyżej);
- korekta rentowności nie będzie odnosić się do konkretnych pojedynczych transakcji/przepływów (nie będzie korygować tych transakcji ani zastosowanych w nich cen), lecz będzie opierać się na całokształcie wyników finansowych osiągniętych przez poszczególne podmioty w ramach grupy (w modelu dystrybucyjnym – przez każdego z dystrybutorów odrębnie);
- wyrównanie rentowności nie jest również efektem błędu (ani jego korekty) w zrealizowanych uprzednio transakcjach;
- wyrównanie rentowności nie ma odnosić się do każdego z opisanych typów przepływów osobno, ani korygować wynagrodzenia należnego poszczególnym stronom za zrealizowane pojedyncze transakcje - korekta rentowności, nie stanowi/nie będzie stanowiła wynagrodzenia za usługę w rozumieniu ustawy VAT podlegającą opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Korekta rentowności nie będzie również stanowiła wynagrodzenia za dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT.

Płatności wyrównawcze związane z korektą rentowności będą pozostawać poza zakresem opodatkowania VAT, tym samym nie będzie podstaw do wystawienia faktury VAT

dokumentującej takie zdarzenie, bowiem – jak wynika z art. 106b ust. 1 ustawy VAT – faktury są dowodem dokumentującym sprzedaż. W związku z tym, przedstawiony przez spółkę sposób rozliczeń wyrównawczych nie powinien być dokumentowany fakturą VAT, a innym dokumentem księgowym, np. notą księgową.

Ustawa oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie jej upoważnienia w żadnym zakresie nie regulują kwestii wystawiania not księgowych. Noty księgowe stanowią dokumenty księgowe na podstawie ustawy o rachunkowości, a nie przepisów dotyczących VAT. Należy zatem wskazać, że nota księgowa nie jest dokumentem przewidzianym przez przepisy ustawy VAT i jako taka nie jest objęta regulacją tych przepisów, brak jest jednakże przeciwwskazań na gruncie przepisów dotyczących podatku VAT dla takiego sposobu dokumentowania.

Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT odnośnie do usług pośrednictwa przy zawieraniu umów w zakresie realizacji PPK, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.200.2019.11.KT

Czynności składające się na usługę pośrednictwa w zawieraniu umów o zarządzanie PPK pomiędzy podmiotem zatrudniającym a instytucją finansową stanowią równocześnie usługę pośrednictwa w zawieraniu przez podmiot zatrudniający, w imieniu i na rzecz pracowników, umów o prowadzenie PPK z instytucją finansową.

Wykonywane przez spółkę na rzecz spółki A usługi polegające na:

- zachęcaniu do udziału w konferencjach organizowanych przez spółkę A, odwiedzania strony internetowej spółki A, zawierania umów o zarządzanie i w konsekwencji umów o prowadzenie PPK ze spółką A,
- dostarczaniu podmiotom zatrudniającym informacji, oferty, materiałów reklamowych i innych dokumentów udostępnionych spółce przez spółkę A, dotyczących PPK oferowanego przez spółkę A;
- rzetelnym przekazywaniu podmiotom zatrudniającym informacji o warunkach zawie-

ranych umów o zarządzanie PPK oraz umów o prowadzenie PPK oraz udzielanie podmiotom zatrudniającym pomocy w zrozumieniu treści prezentowanych dokumentów;

- udzielaniu podmiotom zatrudniającym, wszelkich wymaganych instrukcji i wyjaśnień niezbędnych dla zawarcia umowy o zarządzanie PPK oraz umowy o prowadzenie PPK, zgodnie z instrukcją, której treść zostanie wypracowana przez zespół PPK, przekazywaną w trakcie procesu szkolenia sprzedawców oraz zalecaniami zespołu PPK;
- informowaniu spółki A o umówionych spotkaniach, prezentacjach, złożonych ofertach do uczestników procesu decyzyjnego oraz decydentach w danym podmiocie oraz o podpisaniu przez podmiot zatrudniający umowy o zarządzanie PPK z funduszami poprzez system raportowania opracowany przez strony umowy w ramach prac zespołu PPK;
- zapewnieniu ekspozycji reklam dostarczonych przez spółkę A w placówkach spółki na zasadach dookreślonych przez zespół PPK, z uwzględnieniem potrzeby szczególnej intensywności akcji marketingowej w okresie od zawarcia umowy do 30 kwietnia 2021 r. stanowią wyłącznie usługi wsparcia i mają czysto techniczny charakter, a zatem ww. usługi nie będą korzystały ze zwolnienia z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, jak również na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 37 oraz art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT.

Wykonywane przez spółkę na rzecz spółki A usługi polegające na:

- wyszukiwaniu podmiotów zatrudniających, spełniających kryteria przewidziane przepisami prawa, w szczególności ustawy o PPK; prezentowaniu oferty spółki A z zakresu PPK, umawianiu spotkań z uczestnikami procesu decyzyjnego i decydentami;
- zachęcaniu do podpisywania listów intencyjnych o przystąpieniu do PPK prowadzonego przez spółkę A - które stanowią usługi pośrednictwa w zawieraniu umów o zarządzanie PPK, będące jednocześnie pośrednictwem w zawieraniu umów o prowadzenie PPK, korzystają ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT.

Kwestia braku uprawnienia spółki do zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków w postaci zapłaty należności na rzecz dalszego podwykonawcy poniesionych z tytułu odpowiedzialności solidarnej spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 grudnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.620.2024.1.SG

Skoro kosztem uzyskania przychodów jest koszt odnoszący się do konkretnej operacji gospodarczej i zarachowany w księgach rachunkowych na podstawie faktury lub innego dowodu księgowego, uregulowanie należności dalszemu podwykonawcy, nie stanowi dla spółki kosztów uzyskania przychodu. Należności o których mowa we wniosku są związane z wykonaniem robót budowlanych na podstawie umowy zawartej pomiędzy wykonawcą (podwykonawcą) a dalszym podwykonawcą. Obowiązek zapłaty należności za wykonanie prac obciąża wykonawcę (podwykonawcę) spółki z dalszym podwykonawcą nie wiąże natomiast umowa. Wydatku spółki w postaci zapłaty należności na rzecz dalszego podwykonawcy, który pociąga za sobą roszczenie regresowe pomiędzy spółką jako inwestorem, a wykonawcą (podwykonawcą) jako pozostałym dłużnikiem – nie można potraktować jako definitywnego.

Ponadto, odpowiedzialność inwestora wobec dalszego podwykonawcy ma charakter gwarancyjny. W przypadku wyrażenia przez inwestora zgody na wykonanie określonych robót budowlanych przez dalszego podwykonawcę (czy to poprzez oświadczenie woli, czy przez określone zachowanie lub brak sprzeciwu/złożenia zastrzeżeń), powstaje solidarna odpowiedzialność inwestora i wykonawcy (podwykonawcy) za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez dalszego podwykonawcę. Kosztów nie stanowią natomiast wydatki na spłatę zobowiązań, w tym z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń (art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. b ustawy CIT). A zatem, spółka nie jest uprawniona do zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków w postaci zapłaty należności na rzecz dalszego podwykonawcy poniesionych z tytułu odpowiedzialności solidarnej spółki.

Skutkiem braku możliwości zaliczenia w ciężar kosztów podatkowych wydatków w postaci zapłaty należności na rzecz dalszego

podwykonawcy poniesionych z tytułu odpowiedzialności solidarnej spółki określonej w art. 647(1) § 1 kodeksu cywilnego jest również brak możliwości uznania za koszt podatkowy zapłaconych dalszemu podwykonawcy odsetek od zaległości wynikających z ww. roszczenia, albowiem odsetki za zwłokę dzielą byt prawny zobowiązania, które legło u podstaw ich naliczenia.

Kwestia kary umownej oraz rekompensaty jako wydatku niezwiązanego z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualne Dyrektora KIS z 5 grudnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.630.2024.1.PC

Wydatki w postaci kar umownych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków umownych, rekompensat z tytułu rekultywacji terenu oraz rekompensat z tytułu uszkodzenia linii przesyłowych, nie stanowią „publicznoprawnych wydatków o charakterze sankcyjnym”, o których mowa w „Przewodniku do ryczału od dochodów spółek” z 23 grudnia 2021 r. Wynikają one bowiem ze stosunków cywilnoprawnych łączących spółkę z kontrahentami i są efektem zawartych umów/uzgodnień w zakresie realizacji umów o roboty budowlane.

Jednocześnie, w przeciwieństwie do wydatków wskazanych w przykładzie z Przewodnika, wydatki będące przedmiotem wniosku nie są karami/grzywnami orzeczonymi w postępowaniu karnym i wykazują związek z istotą działalności gospodarczej spółki, polegającej na wykonaniu usług związanych z budową rurociągów gazowych. Powyższe potwierdza zasadność ponoszenia kar umownych oraz rekompensat i ich związek z prowadzoną działalnością gospodarczą. W konsekwencji, ww. wydatki nie będą stanowić wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, wobec czego nie będą podlegały opodatkowaniu ryczałem od dochodów spółek.

Wynagrodzenie wypłacone pełnomocnikowi na podstawie samego pełnomocnictwa nie będzie podlegało obowiązkowi opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, decyzja oddziału ZUS w Gdańsku z 29 listopada 2024 r., sygn. DI/100000/43/958/2024

Ze stanu faktycznego wynika, że obowiązki pełnomocnika, o którym mowa we wniosku nie będą wynikały z umowy o pracę, podstawą ustanowienia pełnomocnika nie będzie umowa o pracę. Przychody uzyskane przez pełnomocnika należy zaliczyć do innych źródeł, a wnioskodawca nie ma obowiązku potrącania zaliczek na podatek dochodowy.

Zatem, w takiej sytuacji kiedy obowiązki pełnomocnika, o którym mowa we wniosku nie będą, wynikały z umowy o pracę i podstawą; ustanowienia pełnomocnika nie będzie umowa o pracę, od wynagrodzenia za pełnienie funkcji pełnomocnika nie powstaje obowiązek podlegania i opłacania z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne (w tym składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe). Taki bowiem tytuł nie został wymieniony w treści dyspozycji wyżej cytowanego art. 6 ust. 1 oraz art. 11 i art. 12 ustawy o systemie ubezpieczeń. Tym samym wynagrodzenie wypłacone pełnomocnikowi na podstawie samego pełnomocnictwa nie będzie podlegało obowiązkowi opłacania składek na ubezpieczenia społeczne (w tym ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe).

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

MAGDALENA CHOCHOŁEK
tel. +48 797 197 435
magdalena.chocholek@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl

